

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15152/2024
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Немања Тешовић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Грубановић, адвокат из ... и туженог ВВ из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији туженог – противтужиоца ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3605/23 од 22.02.2024. године, у седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог – противтужиоца ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3605/23 од 22.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог – противтужиоца ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3605/23 од 22.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду П 56/2022 од 02.10.2023. године, ставом првим изреке, раскинут је уговор о доживотном издржавању закључен између тужиоца као примаоца издржавања и ГГ као даваоца издржавања, потврђен пред Четвртим општинским судом у Београду 20.03.2003. године под бројем РЗ 203/2003. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог – противтужиоца ББ да се обавезе тужилац да му на име накнаде за примљено давање и услуге исплати 1.406.242,00 динара са законском затезном каматом од подношења противтужбе, као и захтев за трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени - противтужилац ББ да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 174.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3605/23 од 22.02.2024. године, ставом првим изреке, жалба туженог – противтужиоца ББ је одбијена и првостепена пресуда у ожалбеном одбијајућем делу и делу одлуке о трошковима потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог – противтужиоца за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке у погледу основаности захтева туженог ББ за накнаду за дато издржавање по основу уговора о доживотном издржавању закљученог између тужиоца, као примаоца издржавања и мајке туженог ББ, као даваоца издржавања, који је раскинут, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни новим тумачењем права нити уједначавањем судске праксе. Образложење побијане пресуде је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају накнаде за дато издржавање у случају смрти даваоца издржавања, а питања на која се указује као спорна, везана су за конкретну чињеничну подлогу и разрешење чињеничног питања конкретног спора. Ревизијским наводима се оспорава чињенично стање и оцена изведених доказа, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка нису дозвољен разлог за изјављивање посебне ревизије.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о доживотном издржавању поднета је 14.04.2022. године, означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара. Противтужба ради исплате је поднета 06.06.2022. године, вредност предмета спора је 1.406.242,00 динара

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не

прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужени ББ ревизијом побија одлуку о противтужбеном захтеву.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, а противтужбени захтев на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора по противтужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења противтужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**